

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΖ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 718 ²	Τῆς ἁγίας Παρασκευῆς ἀφ' ἑσπέρας Πέμπτη βράδυ 25 Ἰουλίου 2013 (2000)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ἔνας βράχος ἀρετῆς

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, εἶνε μεγάλη ἑορτὴ ἑορτάζει ἡ ἁγία Παρασκευή.

Θὰ δώσω ἓνα γενικὸ χαρακτηρισμὸ της.

Ἡ ἁγία Παρασκευὴ δὲν ἦταν μία συνηθισμένη γυναίκα. Ἦταν ἓνα πνευματικὸ μετέωρο, ἓνας βράχος ἀρετῆς, ἀκλόνητος μέσα στὸν ὠκεανὸ τῆς διεφθαρμένης κοινωνίας.

Σ' αὐτὴν ἐφαρμόζουν τὰ λόγια ἐκεῖνα ποὺ εἶπε ὁ Χριστός, ὅτι: Αὐτὸς ποὺ ἀκούει τὰ λόγια μου καὶ τὰ τηρεῖ, μοιάζει μ' ἓνα σπίτι χτισμένο στὸ βράχο, ποὺ ἔρχεται ἡ βροχὴ καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ οἱ ποταμοί, πέφτουν ἐπάνω του, μὰ τὸ σπίτι δὲν κλονίζεται (βλ. Ματθ. 7,24-25). Καὶ ἡ ἁγία Παρασκευὴ ἔμεινε ἀκατάβλητη παρ' ὅλες τὶς μπόρες ποὺ τὴν χτύπησαν.

Ἔπεσαν πάνω της κύματα ἀφρισμένα, τὰ μεγαλύτερα κύματα τῆς ζωῆς.

● Πρῶτα - πρῶτα ἔπεσε πάνω της τὸ κύμα τῆς διαφθορᾶς. Δὲν γεννήθηκε σὲ χωριό. Γεννήθηκε στὴν πιὸ διεφθαρμένη πόλι, ποὺ ἡ ἁγία Γραφή τὴν ὀνομάζει Βαβυλῶνα τοῦ κόσμου γιὰ τὴ διαφθορὰ της (βλ. Ἄπ. 17,5). Γεννήθηκε στὴ Ῥώμη, σ' ἓνα προάστιο τῆς Ῥώμης. Καὶ ὅμως στάθηκε στὸ ὕψος της. Ἦταν ἓνα κρίνο μέσα στὸν κοπρῶνα τῆς κοινωνίας.

Ἄς τ' ἀκούσουμε αὐτὸ ὄλοι, ποὺ ἅμα δοῦμε καμμιά γυναίκα νὰ παραστρατῆ λέμε ὅτι φταίει ἡ κοινωνία. Ναί, φταίει ἡ κοινωνία, δὲν τὸ ἀρνοῦμαι. Ἀλλὰ φταίει καὶ ἡ ἴδια. Δὸς μου μιὰ γυναίκα ποὺ ν' ἀγαπᾷ τὸ Χριστὸ σὰν τὴν ἁγία Παρασκευή, καὶ ρίξε τὴν στὴν πιὸ διεφθαρμένη κοινωνία. Δὲν θὰ μπορέση κανένα κύμα καὶ κανένας διάβολος νὰ τὴν κλονίση.

● Μόλις ἔφυγε τὸ ἓνα κύμα, ἔπεσε πάνω της ἄλλο σφοδρότερο, τὸ κύμα τῆς ὀρφάνιας. Φοβερὸ τὸ κύμα αὐτό. Ὁρφάνεψε ἡ ἁγία Παρασκευὴ καὶ ἀπὸ πατέρα καὶ ἀπὸ μάνα. Γι' αὐτὸ

εἶνε προστάτις τῶν ὀρφανῶν. Ὁρφάνεψε σὲ ἡλικία τέτοια, ποὺ τὰ παιδιὰ γίνονται ἔρμαιο ἀδιστάκτων ἐμπόρων οἱ ὁποῖοι τὰ ἐκμεταλλεύονται. Ἀλλὰ καὶ τὴν ὀρφάνια τὴν κράτησε ψηλά. Εἶχε μέσα της μεγάλο πόθο ἀγιότητος, παρθενικῆς ζωῆς καὶ ἀξιοπρεπείας.

Ἄλλοίμονο στὴ γυναίκα ποὺ δὲν ἔχει μεγάλους πόθους. Ὅσο ψηλὰ καὶ νὰ βρίσκεται, ὅσα διπλώματα καὶ νὰ ἔχη, εἶνε ἀξιοθρήνητη. Προτιμότερη μιὰ ἀγράμματη χωριάτισσα, ποὺ εἶνε σὰν τὸ κρίνο, σὰν τὰ λουλούδια ποὺ φυτρώνουν στὰ βράχια τῆς πατρίδος μας.

● Ἔπεσαν λοιπὸν ἐπάνω της τὰ κύματα τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ὀρφάνιας, ἀλλὰ ἔμεινε ἀπτόνη. Γι' αὐτὸ τὴν ὀνομάζω βράχο. Ἔπεσε ἀκόμη ἐπάνω της τὸ κύμα τοῦ χρήματος, τοῦ πλούτου. Μετὰ τὸ θάνατο τῶν εὐσεβῶν γονέων της ἔμεινε μόνη κληρονόμος στὴν τεραστία περουσία ποὺ τῆς ἄφησαν.

Κάθε ἄλλο κορίτσι θὰ σκεπτόταν διαφορετικά. Θ' ἀγόραζε μεταξωτὰ ρούχα, θὰ ἔβγαινε σὲ χοροὺς καὶ διασκεδάσεις, θὰ ἔτρεχε δεξιὰ κι ἀριστερά, θὰ πήγαινε ταξίδια, θὰ ἔκανε ὅλα τὰ κέφια τῆς ἀμαρτωλῆς ζωῆς. Ἡ ἁγία Παρασκευὴ ὅμως ἔκανε τὸ ἀντίθετο.

Μεγάλος πειρασμὸς τὸ χρήμα. Προτιμότερο νὰ εἶσαι μιὰ εὐλογημένη φτωχούλα. Τρισευλογημένα τὰ καλυβάκια, παρὰ τὰ μεγάλα σπίτια. Γιατὶ μέσα σὲ καλύβες κατοικοῦν διαμάντια, ἐνῶ μέσα σὲ παλάτια καὶ μεγάλα σπίτια κατοικοῦν πολλὰς φορὲς ψυχὲς ὑπερήφανες, ποὺ δὲν τὶς ἀγαπάει ὁ Χριστός.

Ἔπεσε τὸ χρήμα στὰ χέρια τῆς ἁγίας Παρασκευῆς. Μὰ ἔκανε ὅ,τι καὶ ὁ ἅγιος Ἀντώνιος, ποὺ εἶχε κι αὐτὸς κληρονομήσει τεραστία περουσία. Μπήκε μιὰ μέρα στὴν ἐκκλησία, τέντωσε τὸ αὐτί του κι ἄκουσε τὸν παπᾶ, ποὺ διάβαζε τὸ εὐαγγέλιο: «Πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς» (Ματθ. 19,21)· νὰ τὰ που-

λήσης όλα και να τὰ δώσης στους φτωχούς. Τ' ἄκουσε ὁ Ἀντώνιος. Καὶ δὲν εἶπε, Αὐτὰ ὁ Χριστὸς τὰ λέει γιὰ τοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ εἶπε· Γιὰ μένα τὰ λέει. Καὶ μοίρασε τὴν περιουσία του στους φτωχούς. Ὅπως λοιπὸν ἐκεῖνος ἄκουσε τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ, ἔτσι καὶ ἡ ἁγία Παρασκευή· κράτησε μόνο ἓνα μικρὸ ποσό, καὶ μ' αὐτὸ ἔκανε ταμεῖο μιᾶς ἀδελφότητος παρθένων ὀρφανῶν γυναικῶν, ποὺ ἦταν ἀφωσιωμένες στὸ **κήρυγμα**, στὴ διαφώτισι, καὶ στὴ **φιλανθρωπία**.

● Ἔπεσαν ἐπάνω στὴν ἁγία Παρασκευὴ τόσα ἀφρισμένα κύματα. Ἔπεσε τέλος καὶ τὸ κόκκινο κύμα τοῦ **αἵματος!** Ἦταν ἐποχὴ, ποὺ μόνο ν' ἀκουγόταν ὅτι εἶσαι Χριστιανός, σὲ συνελάμβαναν. Τὴν ἔπιασαν τὴν ὥρα ποὺ εἶχε μαζεμένες κοπέλλες καὶ τὶς δίδασκε. Τὴν ὠδήγησαν μπροστὰ στὸν κριτὴ. Τὴν ἐρώτησαν· –Εἶσαι Χριστιανή; Ἀπήντησε· –Καυχῶμαι ποὺ εἶμαι Χριστιανή. –Σοῦ δίνουμε, τῆς εἶπαν, τρεῖς μέρες διορία, γιὰ ν' ἀρνηθῆς τὸ Χριστό. –Ὅχι, ἀπήντησε ἡ ἁγία, δὲν χρειάζεται νὰ μοῦ δώσετε προθεσμία· ἀπὸ τώρα εἶμαι ἀποφασισμένη νὰ θυσιάσω τὴ ζωὴ μου γιὰ τὸ Χριστό. Κάντε ὅ,τι θέλετε.

Καὶ ἄρχισε τὸ **μαρτύριό της**. Τὴ ρίξανε σὲ μπουντρούμι στὶς φυλακές. Τὴν χτύπησαν μὲ βούνευρα. Τὴν ἔρριξαν σὲ ἄγρια θηρία. Τὴν ἔρριξαν μέσα σὲ καζάνι μὲ πίσσα καὶ λάδι ποὺ κόχλαζε. Τὴν ὑπέβαλαν σὲ πολλὰ εἶδη μαρτυρίου, ἀλλὰ ὅλα τὰ νίκησε διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ.

Τέλος ἔφτασε ἡ ὥρα της. Τὴν πῆγαν μέσα σ' ἓναν εἰδωλολατρικὸ ναὸ μὲ ἀγάλματα τῶν ψεύτικων θεῶν. Γονάτισε, ἔκλεισε τὰ μάτια καὶ ἔκανε μιὰ μυστικὴ **προσευχὴ** στὸ Θεό. Ἀμέσως ἔγινε σεισμός, τὰ ἀγάλματα ἔπεσαν κατὰ γῆς καὶ ἔγιναν κονιορτός.

Ἔ, δὲν ὑπέφεραν πλέον. Χίλια βάρβαρα χέρια εἰδωλολατρῶν τὴν ἄρπαξαν, τὴν ἔσπρωξαν πρὸς τὰ ἔξω καὶ τὴν πῆγαν στὸν τόπο τῆς ἐκτελέσεως. Τὸ μέτωπό της ἀκτινοβολοῦσε σὰν τὸν ἥλιο. Γονάτισε, προσευχήθηκε καὶ εὐχαρίστησε τὸ Θεό. Τέλος ἄστραψε τὸ ξίφος τοῦ Ῥωμαίου στρατιώτου. Καὶ ἐνῶ ἡ τιμία κεφαλὴ της ἔπεφτε κάτω καὶ τὸ αἷμα της πότιζε τὴ γῆ, ἡ ψυχὴ της, λευκὴ σὰν περιστέρι, **φτερούγισε στους οὐρανούς**.

Ἀπὸ τότε πόσα χρόνια πέρασαν! Μὰ ὅσο ὑπάρχει κόσμος, τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Παρασκευῆς θὰ εἶνε τιμημένο. Γιατὶ «*εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος*» (Ψαλμ. 111,6).

* * *

Ἀδελφοί μου, ἡ ἁγία Παρασκευὴ εἶνε παράδειγμα γιὰ ὅλους μας. Ἀλλὰ προπαντὸς εἶνε ὑπόδειγμα ἐναρέτου βίου καὶ πίστεως γιὰ τὶς γυναῖκες καὶ τὶς νέες. Σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ τῆς μεγάλης διαφθορᾶς εἶνε τὸ **ὑπόδειγμα καὶ ὁ καθρέφτης τῆς γυναικείας ἀρετῆς**.

Ζοῦμε σὲ ἐποχὴ Βαβυλῶνος, ἐποχὴ Ἀποκαλύψεως, ποὺ ὁ διάβολος φρύαξε. Προσπαθεῖ νὰ βλάψῃ τὸν κόσμον ὅλο. Ἀλλὰ προπαντὸς πολεμᾷ μὲ λύσσα γιὰ νὰ βλάψῃ καὶ νὰ μολύνῃ τὰ κορίτσια καὶ τὶς γυναῖκες. Θέλει **νὰ μὴν ἀφήσῃ κορίτσι ἀμόλυτο**.

Πολεμᾷ μὲ αἰσchrὰ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες. Ἐμόλυνε τὰ κορίτσια μας μὲ τὰ αἰσchrὰ ἔντυπα, μὲ τοὺς κινηματογράφους, μὲ τὶς τηλεοράσεις, ποὺ εἶνε σχολεῖα ἐγκλήματος καὶ ἀτιμίας. Τὰ ἐμολύνε μὲ τὰ μικτὰ λουτρά, μὲ τὶς αἰσchrές φωτογραφίες, μὲ τοὺς χορούς τῆς διαφθορᾶς, μὲ τὰ πάρτυ. Θὰ φτάσῃ μέρα, ποὺ **δὲν θὰ βρισκῆς κοπέλλα ἀγνή**. Τί θὰ κάνουμε;

Στὰ ὄπλα, ἀδελφοί μου, στὰ ὄπλα! Ὅχι στὰ ὑλικά ὄπλα, ἀλλὰ στὰ πνευματικά. Πατέρες, μάνες, κοιτάξτε τὴν τιμὴ τῶν κοριτσιῶν σας.

Τελείωσα. Ἡ μάλλον δὲν τελείωσα. **Θέλω πληρωμὴ**. Ποιά πληρωμὴ; Λεφτά; Καλόγηρος εἶμαι καὶ σᾶς τὰ χαρίζω. Δὲν θὰ κλείσω τὴν ὀμιλία, ἀν δὲν ἱκανοποιηθῆ ἡ ψυχὴ μου.

Θέλετε τὰ σπιτάκια σας νὰ εἶνε εὐλογημένα καὶ τὰ κορίτσια σας ἀσφαλισμένα; Σήμερα, τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, θὰ σᾶς παρακαλέσω ὅλους **νὰ κάνετε τρία πράγματα**. Τὸ **πρῶτο**· νὰ πᾶτε κατ' εὐθεῖαν στὸ σπιτάκι σας, νὰ ψάξετε παντοῦ, καὶ ὅπου βρῆτε ἔντυπα καὶ φωτογραφίες αἰσchrές, νὰ τὰ μαζέψετε καὶ ν' ἀνάψετε μιὰ ἅγια φωτιὰ καὶ νὰ τὰ κάψετε ὅλα. Τὸ **δεύτερο**· σᾶς συνιστῶ σήμερα, νὰ πᾶτε ν' ἀγοράσετε τὸ συναξάρι τῆς ἁγίας Παρασκευῆς καὶ μιὰ εἰκόνα της, νὰ τὴν κρεμάσετε, καὶ νὰ πῆτε στὸ παιδί σας· Κόρη μου - παιδί μου, νὰ γίνῃς σὰν τὴν ἁγία Παρασκευὴ. Καὶ τὸ **τρίτο** ποιό εἶνε; Ἀφοῦ κάνετε αὐτὰ τὰ δυό, ν' ἀνάψετε ἓνα κερὶ γιὰ τὶς παραστρατημένες γυναῖκες, ἐκεῖνες ποὺ ζοῦν μέσα στὸ βουρκο καὶ στὴν ἀτιμία, καὶ νὰ πῆτε στὴν ἁγία Παρασκευή·

Ἄγία Παρασκευή, ἐσὺ ποὺ εἶσαι κρίνο τ' οὐρανοῦ, βοήθα, οἱ γυναῖκες τῆς Ἑλλάδος, οἱ γυναῖκες ὅλου τοῦ κόσμου νὰ γυρίσουν κοντὰ στὴν Παναγιά, κοντὰ στὸ Θεό, κοντὰ στὴν Ἑλλάδα, γιὰ νὰ ἔχουμε ὅλοι τὴ σκέπη τῆς ἁγίας Τριάδος, τῆς ὁποίας οἱ εὐλογίες εἶθε νὰ εἶνε μετὰ πάντων ἡμῶν· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**